

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра міжнародної журналістики

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему:

**РОЗРОБЛЕННЯ СЕРІЇ ПОДКАСТІВ ПРО ОБРАЗ УКРАЇНИ У СВІТІ В
ІНТЕРПРЕТАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ МИТЦІВ**

Здобувачки IV курсу
групи МЖБ-2-22-4.0д
ступеня вищої освіти «бакалавр»
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.05 Міжнародна
журналістика
Басаргіної Світлани Андріївни

Використання чужих ідей, результатів і
текстів мають посилання на відповідне
джерело

Науковий керівник: Жугай В.Й.,
доцент кафедри міжнародної журналістики

_____

(підпис студента)

_____

(ініціали, прізвище)

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

Голова комісії

_____ В.І. Терещук
завідувач кафедри
міжнародної журналістики

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

Члени комісії

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

м. Київ — 2026 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ УКРАЇНИ У СВІТОВОМУ МЕДІАПРОСТОРИ ЧЕРЕЗ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ МИТЦІВ	9
РОЗДІЛ 2 СПЕЦИФІКАЦІЯ МЕДІАПРОЄКТУ «BEYOND THE SQUARE» ..	15
2.1. Обґрунтування інформаційного проєкту.....	15
2.2. Структура проєкту.....	16
2.3. Жанрова палітра.....	19
2.4. Зображальний матеріал та особливості оформлення.....	21
2.5. Авторська ідея.....	22
2.6. Особливості аудиторії.....	25
РОЗДІЛ 3 ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ.....	29
ВИСНОВКИ.....	34
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	36
ДОКУМЕНТАЦІЯ.....	38
ДОДАТКИ.....	44
АНОТАЦІЯ.....	46

ВСТУП

Актуальність вибору теми. Сучасний глобальний медіапростір є не лише каналом передачі інформації, а й простором, де формується культурна пам'ять, визначаються ідентичності та вибудовується образ країн і народів. У цьому просторі українська культура займає парадоксальне місце: вона має багатовіковий мистецький спадок, митців світового рівня та унікальний культурний код — однак її присутність у глобальному культурному дискурсі досі не відповідає її реальному внеску.

Проблема полягає не у відсутності українських митців у світовій культурі — вони там є. Проблема в іншому: світ часто знає їхні імена, але не знає, що вони українські. Це системна проблема культурної репрезентації, що має глибоке історичне коріння. Десятиліттями українські митці вписувались у чужі наративи, їхнє походження замовчувалось або свідомо переписувалось, а культурний внесок України привласнювався іншими державами. Результатом стала глобальна культурна несправедливість, наслідки якої відчутні досі.

Питання репрезентації України у світі є не лише академічним — воно має пряме практичне значення для формування міжнародного образу країни. Мистецтво та культура здавна є одним із найефективніших інструментів культурного впливу: вони формують емоційний зв'язок між країною та іноземною аудиторією, створюють стійкі асоціації та сприяють глибшому розумінню національної ідентичності. Саме через культуру світ починає сприймати країну не як географічний простір, а як живу, складну, самобутню цивілізацію.

Поштовхом до створення медіапроєкту *Beyond the Square* став особистий досвід відкриття — усвідомлення того, що митці, яких світ звик сприймати в одному культурному контексті, мають зовсім інше, українське коріння. Це відкриття поставило питання, яке стало центральним для всього проєкту: чому світ так часто знає українських митців, але не знає, що вони українські? Важливим орієнтиром у пошуку формату стали сучасні українські культурно-

освітні медіапроекти на кшталт МУР, які демонструють, що про складні історичні теми можна говорити глибоко, але водночас доступно й захопливо для широкої аудиторії. Саме поєднання аналітики, емоційної оповіді та сучасної подачі стало одним із ключових референсів у формуванні концепції *Beyond the Square*.

Наративний подкаст як формат є особливо актуальним у контексті сучасного медіаспоживання. Аудіоконтент переживає період активного розвитку: подкасти стають одним із провідних форматів отримання інформації та культурного контенту серед молодшої освіченої аудиторії. Наративний формат дозволяє поєднати фактаж, аналітику та емоційну оповідь без втрати змістовної глибини, створюючи ефект особистої розмови, в якій слухач стає учасником культурного пізнання.

Таким чином, дослідження механізмів формування образу України у світі через мистецтво та розробка наративного подкасту як інструменту культурної комунікації є актуальним і суспільно значущим завданням сучасної журналістики.

Мета та завдання кваліфікаційної бакалаврської роботи. Метою роботи є дослідження механізмів формування образу України у світовому медіапросторі через постаті українських митців, а також розробка та реалізація серії наративних подкастів *Beyond the Square* як інструменту культурної комунікації з міжнародною аудиторією.

Завдання дослідження:

- розкрити ключову термінологію бакалаврської роботи та теоретичні засади дослідження наративної журналістики і серій наративних подкастів як форматів культурної комунікації;
- проаналізувати механізми формування образу країни через мистецтво та культурних діячів у глобальному медіапросторі в умовах цифровізації;
- дослідити явище культурного привласнення та його вплив на репрезентацію українських митців у світовій культурній пам'яті;

- розробити концепцію та структуру медіапроєкту *Beyond the Square*, визначити його жанрові, форматні та аудіовізуальні особливості;
- створити серію наративних подкастів про українських митців із застосуванням методів сторітелінгу, архівних досліджень та ШІ-реконструкцій голосів на основі автентичних текстів митців;
- реалізувати стратегію просування медіапроєкту в соціальних мережах та оцінити ефективність обраних підходів.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є процес формування образу України у світовому інформаційному та культурному просторі через мистецтво і медіа. Предметом дослідження — особливості створення та просування серії наративних подкастів про українських митців як формату популяризації української культури серед міжнародної аудиторії на прикладі авторського проєкту «*Beyond the Square*».

У процесі підготовки кваліфікаційної бакалаврської роботи були використані різні джерела інформації:

- наукові монографії, статті та дослідження з теорії медіа, культурної комунікації та наративної журналістики;
- архівні матеріали, біографічні джерела та документальні свідчення про українських митців;
- аналітичні матеріали та публікації у профільних медіа, присвячені серіям наративних подкастів та культурній дипломатії;
- статистичні дані платформ YouTube та Instagram щодо показників залученості аудиторії медіапроєкту.

Увага зверталася на якість і надійність джерела, відповідність тематиці дослідження; здійснювався перехресний фактчекінг із фінальною перевіркою на внутрішню логіку; усі використані джерела зафіксовані у списку використаних джерел.

Методами дослідження в проєкті «*Beyond the Square*» є:

- аналіз наукових, медійних та архівних джерел із тем культурної комунікації, серій наративних подкастів, сучасних медіа та наративної журналістики;
- історично-біографічний метод, використаний під час дослідження постатей українських митців, їхнього культурного контексту та перевірки фактичного матеріалу для сценаріїв подкастів;
- контент-аналіз сценаріїв та аудіоматеріалів медіапроєкту для вивчення їхніх тематичних і стилістичних особливостей;
- моніторинг активності аудиторії на платформах YouTube та Instagram для оцінки ефективності просування медіапроєкту;
- проєктний метод, який став основою для розробки концепції та практичної реалізації медіапроєкту.

Повні випуски подкасту розміщуються на платформі YouTube українською мовою з англійськими субтитрами та описами, що забезпечує доступність контенту для міжнародної аудиторії. Водночас YouTube є платформою з тривалим органічним зростанням, що потребує значного часу для формування стабільної аудиторії. Тому основним інструментом просування проєкту є Instagram-сторінка [@beyond_the_square](#), яка функціонує як самостійна медійна платформа з власною контентною логікою. Для кожного митця формується окремий тематичний блок із 5–6 публікацій різних форматів: архівні фотографії, маловідомі факти, фрагменти біографій, ілюстрації творів та уривки подкастів у форматі рілс. Такий підхід дозволяє залучати аудиторію поетапно — від короткого візуального контакту з матеріалом до повноцінного прослуховування епізоду. Принципово важливим є двомовний характер усього контенту: публікації виходять українською та англійською мовами, що відповідає місії проєкту — говорити про українську культуру не лише для українців, а й для міжнародної спільноти.

Структура проєкту.

Розділ 1. Теоретичні засади дослідження формування образу України у світовому медіапросторі засобами наративної журналістики та подкасту.

Ключова термінологія дослідження та сучасні теоретичні підходи до розуміння культурної репрезентації і м'якої сили у глобальному медіапросторі. Наративна журналістика та подкаст як формати культурної комунікації: жанрові та форматні особливості. Явище культурного привласнення та його вплив на репрезентацію українських митців у світовій культурній пам'яті.

Розділ 2. Специфікація медіапроєкту «Beyond the Square». Обґрунтування створення медіапроєкту, його мети та основних завдань у контексті формування образу України у світі через постаті українських митців. Опис структури серії подкастів, жанрової палітри, принципів сценарного та аудіоформлення епізодів. Особливості аудиторії та стратегія просування проєкту на платформах YouTube та Instagram.

Розділ 3. Технічні та програмні засоби, необхідні для втілення проєкту. Опис використаних технічних інструментів та програмного забезпечення для створення, монтажу та публікації подкастів і контенту в соціальних мережах. Особливості застосування аналітичних інструментів для моніторингу ефективності просування проєкту на платформах YouTube та Instagram. Визначення перспектив розвитку медіапроєкту Beyond the Square у цифровому медіапросторі.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ УКРАЇНИ У СВІТОВОМУ МЕДІАПРОСТОРИ ЗАСОБАМИ НАРАТИВНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ ТА ПОДКАСТУ

Питання культурної репрезентації України у глобальному медіапросторі є одним із ключових у сучасному дискурсі міжнародної комунікації. Умови цифровізації та глобалізації створюють нові можливості для формування образу країни через мистецтво, кіно, музику, літературу та цифровий контент. Однак реалізація цього потенціалу потребує чіткого теоретичного підґрунтя — розуміння механізмів культурної репрезентації, інструментів м'якої сили та жанрових можливостей сучасних медіаформатів.

Культурна репрезентація: поняття та механізми

Термін «репрезентація» походить від латинського *repraesentatio* — «представлення, відтворення». У широкому розумінні культурна репрезентація — це сукупність способів, через які культура, народ або нація представляють себе або представляються іншими у публічному просторі: через мистецтво, медіа, освіту та символічні практики [6, с. 13].

Британський теоретик культури Стюарт Голл визначає репрезентацію як «виробництво смислу через мову» — де мова розуміється у широкому сенсі як будь-яка знакова система, включно з візуальними образами та символами [7, с. 28]. Ключова думка Голла полягає в тому, що репрезентація не є нейтральним відображенням реальності — вона завжди є продуктом певних соціальних і політичних відносин, що визначають, хто має право говорити, про кого говорять і як.

Культурна репрезентація функціонує на двох рівнях. На індивідуальному — вона визначає, як конкретний митець чи культурний феномен представляється у публічному дискурсі: яке ім'я йому дають, до якої традиції відносять, яку ідентичність приписують. На колективному — вона формує уявлення про цілі народи та нації, їхню історію і місце у світовій культурі. Саме

на цьому рівні репрезентація перетворюється на потужний інструмент формування міжнародного образу країни.

Принципово важливим є розмежування між самопрезентацією — коли культура говорить про себе власними засобами — та зовнішньою репрезентацією, коли її образ конструюється іншими. Дослідник Гомі Бгабга показує, що зовнішня репрезентація підпорядкованих культур домінуючими часто супроводжується спрощенням і стереотипізацією, що слугує інструментом збереження культурної ієрархії [1, с. 94]. Застосовуючи цей підхід до українського контексту, можна простежити, як протягом тривалого часу образ України у глобальному медіапросторі конструювався переважно через призму чужих наративів — що призводило до систематичного применшення самостійного культурного внеску України та включення її мистецьких здобутків у контекст інших культурних традицій.

М'яка сила як інструмент культурного впливу

У сучасному медіапросторі особливу роль відіграє концепція м'якої сили, запропонована американським політологом Джозефом Наєм. Згідно з нею, вплив держави може здійснюватися не лише через економічний чи військовий потенціал, а й через привабливість її культури, цінностей та образу у світі [14, с. 11]. Культура є одним із ключових ресурсів м'якої сили — і саме через культуру країна здатна формувати довготривалі асоціації та емоційні зв'язки з міжнародною аудиторією.

Мистецтво впливає не лише на раціональне сприйняття, а й на емоції, пам'ять та асоціації. Саме тому культура нерідко формує міжнародний образ країни ефективніше, ніж офіційна дипломатія: вона діє повільно, але залишає тривалий слід у свідомості аудиторії. Для України, чий культурний потенціал є непропорційно великим відносно її присутності у глобальному культурному дискурсі, інструменти м'якої сили через медіа є особливо актуальними.

Культурне привласнення та його вплив на репрезентацію України

Культурне привласнення — запозичення елементів однієї культури представниками іншої, часто більш домінуючої, без належного визнання їхнього походження — є явищем, що безпосередньо вплинуло на міжнародний образ України. У контексті українсько-російських відносин це явище набуло системного характеру і стало частиною ширшої стратегії культурного колоніалізму: привласнювались не лише окремі імена та твори, а й цілі мистецькі традиції [8].

Механізм культурного привласнення функціонував на кількох рівнях. На рівні індивідуальних митців — їхня національна ідентичність замовчувалась або переписувалась: художники, кінорежисери та письменники, які народились і формувались в Україні, ставали «радянськими» або «російськими» у міжнародному дискурсі [8]. На рівні культурних традицій — народне мистецтво та мистецькі школи з виразним українським корінням представлялись як загальноросійські явища [4]. На рівні інституцій — найважливіші твори українських митців зберігались у музеях Москви та Санкт-Петербурга, що автоматично вписувало їх у контекст «російської» спадщини [3].

Міжнародна аудиторія, що знайомилась з українськими митцями через призму чужих наративів, отримувала спотворене уявлення про українську культуру та її місце у світовому мистецтві. Після 2022 року питання культурної приналежності набуло нового суспільного виміру: провідні світові музеї почали переглядати атрибуцію творів митців українського походження, змінюючи їхню класифікацію [3]. Цей процес є прямим свідченням того, що питання культурної репрезентації безпосередньо впливає на те, як світ розуміє і сприймає Україну.

Наративна журналістика та подкаст як формати культурної комунікації

Наративна журналістика як самостійний жанр сформувалась у другій половині ХХ століття в рамках руху «нової журналістики». Його представники

— Том Вулф, Гантер Томпсон, Гей Талізе — почали застосовувати у журналістських текстах художні прийоми: сцени, діалоги, внутрішній монолог [21]. Дослідники ван Крікен та Сандерс визначають наративну журналістику як жанр, що застосовує техніки *storytelling* — голос, точку зору, персонажа, сцену та сюжет — для висвітлення реальності через суб'єктивний фільтр автора або персонажа [20]. На відміну від традиційної журналістики, що відповідає на питання «що відбулось», наративна відповідає на питання «чому це важливо» і «що це означає» — саме тому вона є особливо ефективним інструментом культурної комунікації.

Ключовими елементами наративного тексту є сцена, що занурює аудиторію в конкретний момент часу; персонаж з власною внутрішньою логікою; конфлікт як рушійна сила оповіді; та авторський голос, що надає матеріалу єдність і смислову рамку. У форматі подкасту ці елементи набувають додаткового виміру: голос ведучого стає фізичним носієм наративу, а інтимність аудіоформату посилює емоційний контакт з аудиторією.

До якісного наративного подкасту як жанру дослідники висувають кілька ключових вимог. По-перше, достовірність: усі факти, цитати та архівні матеріали мають бути верифіковані, а будь-яка художня інтерпретація — прозоро позначена як така. По-друге, структурна цілісність: кожен епізод повинен мати чітку драматургічну дугу з власним початком, розвитком і фіналом. По-третє, авторська позиція: ведучий не є нейтральним ретранслятором фактів, а активним учасником оповіді, що формує смислову рамку для слухача. По-четверте, якість звуку та монтажу: на відміну від друкованого тексту, подкаст існує в часі — темп, паузи та інтонація є такими ж важливими виразовими засобами, як і слово [20; 19].

Подкаст як медіаформат пройшов шлях від нішевого інструменту до одного з провідних форматів сучасного медіаспоживання. Дослідження свідчать, що подкасти стають дедалі важливішим інструментом формування культурної обізнаності аудиторії та соціального діалогу: вони дозволяють людям з різним досвідом встановлювати зв'язок із глобальною аудиторією та

сприяють глибшому культурному розумінню [19]. Як формат культурної комунікації подкаст має три принципові переваги: є асинхронним — слухач споживає контент у зручний час; глибоким — дозволяє розкривати тему значно детальніше, ніж короткі формати; та персональним — забезпечує значно вищий рівень довіри аудиторії до ведучого порівняно з іншими медіаформатами.

Наративний подкаст як специфічний піджанр поєднує переваги журналістики та художньої оповіді: використовує документальний матеріал, але організовує його за законами драматургії. Саме цей підхід лежить в основі концепції *Beyond the Square*: кожен епізод є самостійною розповіддю про конкретного митця з власним конфліктом і драматургічною дугою. Формат без інтерв'ю — лише авторська оповідь із архівними цитатами та AI-реконструкціями голосів на основі автентичних текстів — є свідомим жанровим рішенням, що підсилює наративну єдність кожного епізоду. Важливо підкреслити, що AI-реконструкції використовуються виключно як художній інструмент і не претендують на автентичність — це прямо зазначається в інтро проекту [2].

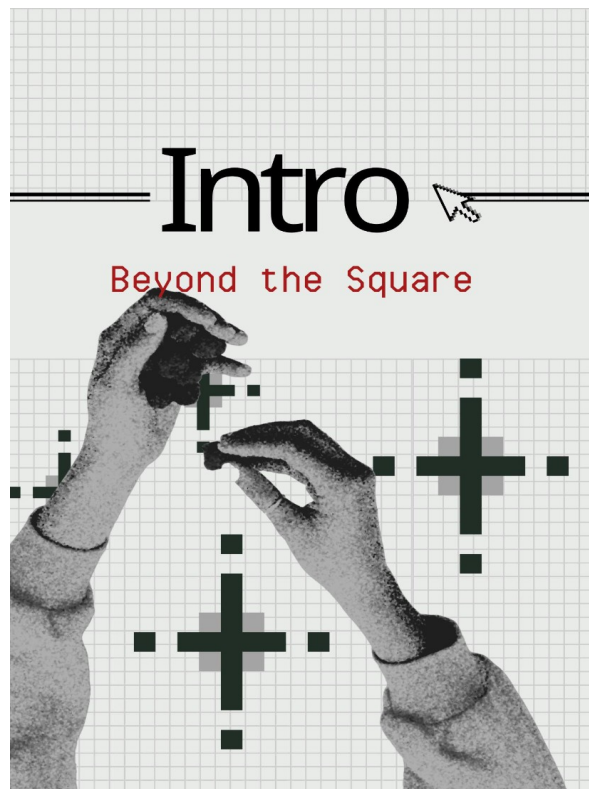

Рис. 1.1. Обкладинка вступного епізоду серії *Beyond the Square*

Аналіз існуючих медіапроектів та місце Beyond the Square серед них

Американський подкаст «Revisionist History» Малкольма Гладвелла є показовим прикладом наративного підходу до переосмислення культурних та історичних явищ: кожен епізод присвячений особі чи події, яка була неправильно оцінена або забута. Успіх проєкту свідчить про глобальний інтерес аудиторії до альтернативних культурних наративів. Подібна логіка є ключовою і для Beyond the Square — з тією різницею, що переосмислення тут відбувається через українську культурну призму.

Серед українських проєктів особливої уваги заслуговує МУР — платформа, що популяризує українську культуру у доступному відеоформаті. Її досвід продемонстрував стійкий запит аудиторії на якісний культурний контент, поданий сучасно і захопливо. Саме поєднання аналітики, емоційної оповіді та доступної подачі стало одним із ключових орієнтирів при формуванні концепції Beyond the Square.

Аналіз існуючих проєктів виявляє характерну прогалину: наративних подкастів, що системно розповідають про українських митців у міжнародному контексті з одночасною орієнтацією на українську та іноземну аудиторію, фактично не існує. Beyond the Square заповнює цю нішу, пропонуючи двомовний формат, що поєднує журналістську точність із storytelling.

Формування образу країни у світовому медіапросторі є складним процесом, що залежить від механізмів культурної репрезентації та інструментів м'якої сили. У випадку України цей процес додатково ускладнюється тривалою історією культурного привласнення, внаслідок якого українські митці системно вилучались зі свого культурного контексту та включались у чужі наративи.

Наративний подкаст є особливо ефективним інструментом для вирішення цієї проблеми: він поєднує документальну точність із емоційною силою оповіді та дозволяє охоплювати міжнародну аудиторію. Медіапроект Beyond the Square реалізує ці підходи у форматі двомовної серії наративних подкастів про українських митців і є інструментом відновлення справедливої культурної репрезентації України у світі.

РОЗДІЛ 2

СПЕЦИФІКАЦІЯ МЕДІАПРОЄКТУ «BEYOND THE SQUARE»

2.1. Обґрунтування інформаційного проєкту

Ідея медіапроєкту Beyond the Square народилась із особистого відкриття. Під час звичайної розмови з подругою зайшла мова про «Чорний квадрат» — і, досліджуючи цю тему, раптом виявилось, що Казимир Малевич, якого весь світ знає як ікону авангарду, є нашим земляком. Українцем. Це відкриття спровокувало питання, яке стало центральним для всього проєкту: чому ми самі так мало знаємо про власних митців — і чому світ знає їх не як українців?

Пошук відповіді показав, що це не поодинокий випадок. Десятиліттями українські митці вписувались у чужі культурні наративи, їхнє походження замовчувалось, а їхній внесок привласнювався іншими державами та культурними традиціями. Результатом стала системна проблема культурної репрезентації: українська культура присутня у світі, але світ не знає, що вона українська.

Прикладів чимало. Десятиліттями світ знав Казимира Малевича як представника російського авангарду — саме так він був описаний у підручниках і саме так його твори атрибутувались у провідних музеях світу [18]. Лише після 2022 року ситуація почала змінюватись: Стеделейк-музей в Амстердамі перекласифікував Малевича як українського митця, а Метрополітен-музей у Нью-Йорку змінив класифікацію Айвазовського, Куїнджі та Рєпіна з «російських» на «українських» [18; 11]. Крім того, картину Едгара Дега було перейменовано з «Російської танцівниці» на «Танцівницю в українському вбранні» [10]. Показово, що кампанію за перекласифікацію ініціювала мистецтвознавиця Оксана Семенік через соціальні мережі — вона писала музеям, збирала підписи та надавала докази [11].

Схожа ситуація і з кінорежисером Олександром Довженком. Його фільм «Земля» у 2015 році був включений ЮНЕСКО до п'яти найважливіших шедеврів світового кінематографу [5] — однак у міжнародному дискурсі

Довженка тривалий час ідентифікували передусім як «радянського» режисера, замовчуючи його українське коріння та трагічну долю митця, якого вигнали з власної країни.

Ці приклади наочно демонструють: проблема культурної репрезентації України — не абстракція. Вона має конкретні імена, конкретні музейні таблички і конкретні наслідки для того, як світ розуміє українську культуру.

Актуальність проекту підтверджується і станом сучасного медіаринку. В українському та міжнародному медіапросторі існує кілька типів проєктів, що частково торкаються теми української культури. Новинні ресурси висвітлюють культурні події, але обмежуються поверхневим форматом без заглиблення у контекст. Академічні видання досліджують українське мистецтво, але орієнтовані на вузьку фахову аудиторію. Культурно-освітні відеопроекти на кшталт МУР успішно поєднують глибину та доступність, однак існують у відеоформаті та орієнтовані переважно на україномовну аудиторію всередині країни.

Жоден із наявних проєктів не поєднує одночасно наративний аудіоформат, двомовність, системний підхід до висвітлення українських митців у міжнародному контексті та орієнтацію одночасно на українську та іноземну аудиторію. Саме цю нішу заповнює Beyond the Square.

2.2. Структура проєкту

Медіапроект Beyond the Square реалізований у форматі серії наративних подкастів і побудований на двоплатформній моделі: YouTube використовується як основна платформа для розміщення повних випусків, Instagram — як головний інструмент просування та залучення аудиторії. Такий розподіл є свідомим стратегічним рішенням, що враховує особливості обох платформ і поведінку цільової аудиторії.

YouTube — платформа розміщення

Повні випуски подкасту виходять на YouTube українською мовою з англійськими субтитрами та описами. Кожен епізод тривалістю 10–15 хвилин

присвячений окремому українському митцю і є самостійною наративною одиницею: він має власний початок, кульмінацію та фінал, не потребуючи від слухача знайомства з попередніми епізодами. Водночас усі випуски об'єднані спільною місією та єдиним авторським голосом, що формує цілісну серію.

Кожен епізод будується за сталою внутрішньою структурою. Відкривальний хук — перші 30–60 секунд — занурює слухача у центральний конфлікт через несподіваний факт, образ або запитання. Далі йде біографічний блок, що розкриває постать митця через ключові події його життя. Центральний аналітичний блок розглядає головну тему епізоду — культурне привласнення, конфлікт із системою, міжнародне визнання. Фінал повертає слухача до центрального запитання проєкту і залишає його з власним висновком.

Окремим структурним елементом кожного епізоду є AI-реконструкції голосів митців — короткі вставки, побудовані на основі автентичних текстів: щоденників, листів, публіцистики. Вони використовуються виключно як художній інструмент і прямо позначаються як такі в інтро проєкту та у кожному епізоді — слухач завжди знає, що чує інтерпретацію, а не справжній голос митця.

Водночас YouTube є платформою з тривалим органічним зростанням, що потребує значного часу для формування стабільної аудиторії. Саме тому основним інструментом просування проєкту є Instagram.

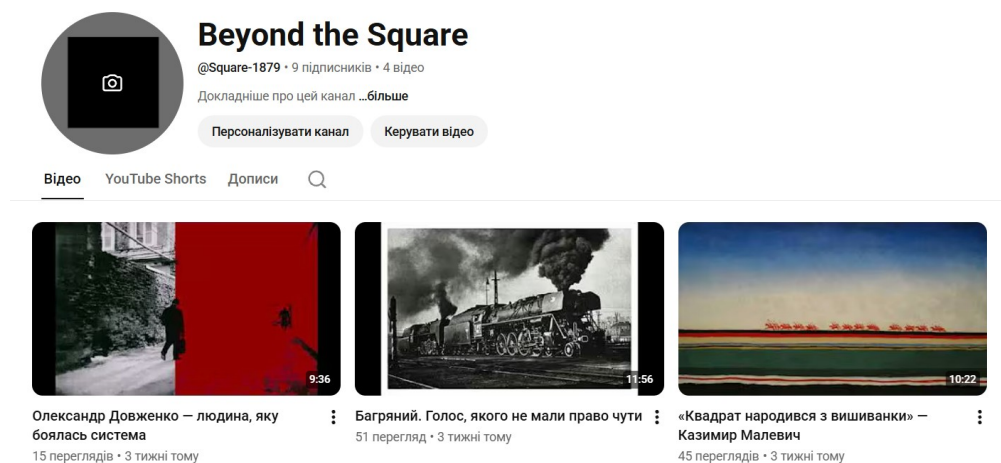

Рис.2.1. YouTube-канал проєкту Beyond the Square

Instagram — платформа просування

Instagram-сторінка [@beyond_the_square](#) функціонує як самостійна медійна платформа з власною контентною логікою. Її завдання — зацікавити нову аудиторію, створити перший контакт з темою і спрямувати слухача до повного випуску на YouTube.

Для кожного митця формується окремий тематичний блок із 5–6 публікацій різних форматів: архівні фотографії, маловідомі факти, фрагменти біографій, ілюстрації творів та уривки подкастів у форматі рілс. Такий підхід дозволяє залучати аудиторію поетапно — від короткого візуального контакту з матеріалом до повноцінного прослуховування епізоду. Таким чином Instagram виступає точкою входу, а YouTube — простором для глибокого занурення у тему.

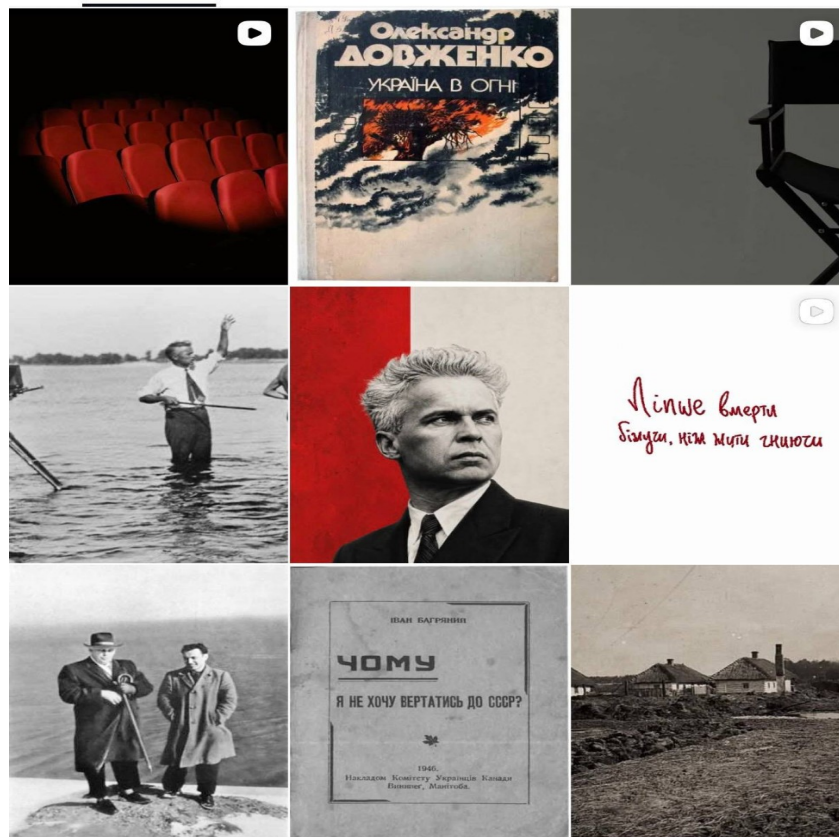

Рис. 2.2. Сітка публікацій Instagram-сторінки проекту

Серія охоплює митців різних епох і різних видів мистецтва — від авангарду початку ХХ століття до сучасності, від кіно і живопису до літератури

і музики. Такий підхід формує хронологічну дугу, що показує еволюцію культурної присутності України у світі протягом більш ніж ста років.

2.3. Жанрова палітра

Вибір жанрових форм медіапроєкту *Beyond the Square* визначається тематикою проєкту, потребами цільової аудиторії та специфікою кожної з двох платформ.

Наративний подкаст як основний жанр

Основним жанром проєкту є наративний подкаст — піджанр аудіожурналістики, що поєднує документальну точність із художніми прийомами оповіді. Наративний подкаст є оригінальним, документальним, серіалізованим форматом, що будується через дугу класичної розповіді — простіше кажучи, це якісний аудіосторітелінг [13]. Наративний подкаст пропонує нову аудіальну модель цифрової літературної журналістики, що відкриває інноваційні можливості для розширення охоплення та впливу жанру [12].

Культурна репрезентація українських митців потребує не просто передачі фактів, а глибокого контексту та емоційного занурення — саме це забезпечує наративний жанр через конфлікт, драматургічну дугу та авторську інтерпретацію. Журналісти-наративісти традиційно використовують інструменти художньої прози для розповіді правдивих історій: реальні люди розкриваються як персонажі, дослідження та аналіз передаються через сюжет і реконструйовані сцени. Коли до арсеналу наративної журналістики додається аудіомедіум, її вплив значно підсилюється [12].

Відсутність інтерв'ю є свідомим жанровим рішенням: кожен епізод будується виключно на авторській оповіді, що дозволяє зберігати наративну єдність і утримувати слухача в єдиній смисловій рамці. Рух до персональних наративів нерозривно пов'язаний з інтимною природою аудіомедіуму — саме ця особливість подкасту як середовища визначає зростання особистісних і суб'єктивних підходів до сторітелінгу [9].

Кожен епізод поєднує кілька жанрових елементів:

- Авторська оповідь є основним інструментом: ведуча виступає активним учасником розповіді, що ставить запитання, аналізує факти та пропонує власну інтерпретацію.
- Документальна цитата — фрагмент зі щоденника, листа або публіцистики митця — вводиться як пряме свідчення, що надає оповіді автентичності.
- AI-реконструкція голосу митця є художнім інструментом на основі автентичних текстів, прозоро позначеним як реконструкція, а не справжня цитата.

Жанрова палітра Instagram-контенту

Instagram-сторінка проєкту побудована навколо чіткої рубрикації та візуальної єдності. Публікації охоплюють такі жанрові формати:

- Інформаційний пост подає маловідомий факт із біографії митця у короткій доступній формі — орієнтований на широку аудиторію і виконує функцію першого контакту з проєктом.
- Архівний пост поєднує історичну фотографію або репродукцію твору з аналітичним коментарем, розкриваючи культурний контекст через документальний образ.
- Біографічний пост подає ключовий епізод із життя митця у стислому текстовому форматі — найближчий до класичного нарису, розкриває людський вимір героя.
- Цитатний пост виносить ключову фразу з епізоду або автентичних текстів митця у візуальний формат і виконує функцію органічного просування через поширення у стрічках підписників.
- Рілс є відеофрагментом із найсильнішим моментом подкасту, що функціонує як тизер і спрямовує нову аудиторію до повного випуску на YouTube.

Жанрова структура проєкту побудована таким чином, щоб кожен формат виконував окрему роль у комунікаційній воронці: привертав увагу потенційної

аудиторії, стимулював інтерес до теми та мотивував перейти до перегляду повного епізоду на YouTube.

2.4. Музичний супровід та особливості візуального оформлення

Оскільки Beyond the Square є аудіопроєктом із супровідною Instagram-сторінкою, оформлення охоплює два виміри: звуковий дизайн подкасту та візуальну айдентику Instagram-сторінки.

Музичний супровід подкасту

Музичний супровід формує атмосферу, підсилює емоційний вплив оповіді та допомагає слухачеві орієнтуватися у структурі епізоду. У проєкті музика виконує кілька функцій: вступна тема забезпечує впізнаваність серії, музичні переходи позначають структурні частини епізоду, фонова музика підсилює емоційне забарвлення у ключових моментах без відволікання від тексту.

Музичний супровід підбирається індивідуально під кожен епізод: для епізодів із трагічним виміром обирається стримана мінімалістична музика, для епізодів про визнання — більш динамічна. Використовується виключно ліцензійно чиста музика або музика у відкритому доступі.

Голос ведучої є головним звуковим інструментом. Темп, інтонація та паузи використовуються як засоби наративної виразності — у відсутність візуального ряду саме звук несе весь комунікативний вплив.

Візуальна айдентика Instagram-сторінки

Візуальне оформлення Instagram-сторінки @beyond_the_square побудоване на єдиній системі, що відображає концепцію проєкту.

Основна кольорова палітра — червоно-чорно-біла — є свідомим посиланням на естетику авангарду, що перегукується з темою першого епізоду та загальним культурним контекстом проєкту. Червоний є акцентним кольором, чорний і білий забезпечують стриманість і читабельність. Типографіка є мінімалістичною і однаково добре працює для україномовних і англійськомовних підписів.

Логотип проєкту побудований навколо назви Beyond the Square і геометричного образу квадрата — відсилання одночасно до «Чорного квадрата» Малевича, до поняття площі як місця перетину культур і до ідеї виходу за межі усталених наративів. Витриманий у чорно-білій палітрі, він однаково добре читається як у великому, так і в мініатюрному форматі аватара.

Рис. 2.3. Приклад архівного посту Instagram-сторінки

2.5. Авторська ідея

Beyond the Square — це проєкт, що народився з особистого здивування і виріс до культурної місії.

Відправною точкою стало просте відкриття: митці, яких світ роками знав в одному контексті, виявляється, мають зовсім інше — українське — коріння. І це не поодинокий випадок, а системна закономірність: десятиліттями українські митці вписувались у чужі культурні наративи, їхнє походження замовчувалось або свідомо переписувалось [8]. Українська культура присутня у

світі, але світ не знає, що вона українська. Це питання — чому? — і стало рушієм усього проєкту.

Авторська ідея *Beyond the Square* полягає не просто у розповіді біографій митців, а у відновленні культурного контексту. Кожен епізод — це спроба повернути митцю його правильне місце у культурній пам'яті: показати, що «Чорний квадрат» має українське коріння, що «Земля» — це не «радянський» шедевр, а українське кіно, що «Тигролови» — це не емігрантська белетристика, а перший у світовій літературі роман, що показав СРСР зсередини очима українця.

При цьому проєкт свідомо уникає дидактичного або агітаційного тону. Замість того, щоб стверджувати — «цей митець є українським» — *Beyond the Square* показує: ось людина, ось її життя, ось її мистецтво, ось питання, яке виникає саме собою. Слухач приходиться до висновку самостійно — через захоплену оповідь, а не через пряме твердження.

Важливим авторським рішенням є двомовність проєкту. Говорити про українську культуру лише для українців — означає розмовляти в замкненому колі. *Beyond the Square* орієнтований одночасно на тих, хто вже знає і любить Україну, і на тих, хто лише починає відкривати її для себе. Англійські субтитри та двомовний Instagram-контент є принциповою позицією: міжнародна аудиторія має знати більше про українську культуру.

Назва проєкту є метафорою цієї ідеї. «Square» у сучасній англійській мові означає одночасно геометричну фігуру та відкритий простір на перетині вулиць — площу, місце зустрічі людей [17]. Етимологічно слово походить від латинського *exquadrare* — «робити квадратним», «впорядковувати відповідно до норми» [16], а значення поняття еволюціонувало від суто геометричного до ширшого: «узгоджуватись», «відповідати певному стандарту» [15]. Саме ця властивість квадрата — поєднувати різні системи координат в одній формі — стає символом України у світовому просторі: країни, що існує на перетині різних впливів та ідентичностей, і саме тому її культурний голос нерідко розчиняється або привласнюється. *Beyond the Square* — вийти за межі цієї

форми. Побачити, що стоїть за знайомими іменами. І почути голоси, які занадто довго залишались поза увагою.

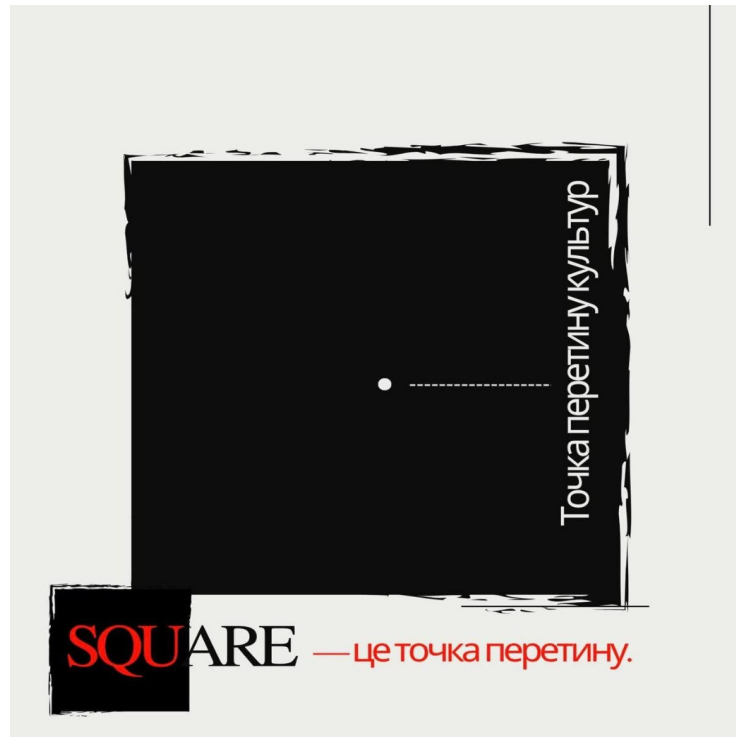

Рис. 2.4. Логотип та ідея медіапроєкту Beyond the Square

Реалізація проєкту у мережі

Медіапроєкт Beyond the Square реалізований і представлений у цифровому просторі на двох платформах. Повні випуски подкасту розміщені на YouTube-каналі проєкту за адресою youtube.com/@square-1879, паралельно функціонує Instagram-сторінка [@beyond_the_square](https://instagram.com/@beyond_the_square) як основний інструмент просування.

Практичне значення проєкту

Практична цінність Beyond the Square полягає у кількох вимірах. Проєкт формує альтернативний наратив про українську культуру у глобальному медіапросторі через постаті митців, чий зв'язок з Україною замовчувався або був маловідомий широкій аудиторії. Двомовний характер контенту робить його інструментом культурної дипломатії. Beyond the Square є також прикладом того, як якісна культурна журналістика може існувати у форматі незалежного авторського медіа і при цьому формувати реальну аудиторію та суспільний

резонанс. Подальший розвиток проєкту передбачає розширення серії та її поширення на стримінгових платформах Spotify і Apple Podcasts, що сприятиме розширенню аудиторії та підвищенню доступності проєкту.

2.6. Особливості аудиторії

Цільова аудиторія медіапроєкту *Beyond the Square* формується навколо людей, що цікавляться українською культурою та мистецтвом у глобальному медіапросторі. Основу слухачів складають активні користувачі YouTube та Instagram, які прагнуть отримувати якісний культурний контент у сучасному форматі — не академічний виклад, а захопливу, аналітично насичену оповідь. Проєкт орієнтований на дві основні групи — україномовну молодь та міжнародну аудиторію, що дозволяє охопити широке коло слухачів, зацікавлених у культурній репрезентації України у світі.

Сегменти аудиторії

— Молодь віком 18–35 років: студенти, молоді спеціалісти та представники креативних індустрій, що активно користуються соціальними мережами і прагнуть поглиблювати знання про українську культуру та ідентичність. За соціальним статусом це переважно люди з вищою або незакінченою вищою освітою, що активно формують власну культурну ідентичність. Для цього сегменту *Beyond the Square* є інструментом культурного самопізнання: він розповідає про митців, яких вони можуть знати поверхово, і відкриває несподівані виміри їхніх історій.

— Активні користувачі YouTube та Instagram: люди, що споживають культурний контент у форматах аудіо, відео та текстових публікацій, шукають глибину і сенс, а не лише розваги. Для них важливо, що проєкт поєднує документальну достовірність із емоційною силою оповіді.

— Українська діаспора та міжнародні слухачі: користувачі, що зберігають зв'язок з українською культурою за кордоном, а також іноземці, що цікавляться Україною — дослідники, журналісти, культурні менеджери. Географічно ця аудиторія зосереджена переважно у країнах Західної Європи,

Північної Америки та у країнах із великою українською діаспорою — Польщі, Канаді, США, Німеччині. Для цього сегменту принципово важливою є англomовна версія контенту.

Потреби аудиторії

Цільова аудиторія проєкту цікавиться українською культурою та прагне отримувати змістовний контент у зрозумілому й сучасному форматі. Для слухачів важливі не лише факти чи біографічні відомості про митців, а й історії, які допомагають краще зрозуміти їхню творчість, вплив на світову культуру та зв'язок з Україною.

Аудиторія проєкту шукає альтернативу академічним текстам і складним дослідженням, тому цінує доступну подачу, поєднання фактів, аналітики та захопливої оповіді. Особливий інтерес викликають історії про митців, яких світ добре знає, але чий зв'язок з Україною часто залишається маловідомим.

Особливості взаємодії

Взаємодія між проєктом та його аудиторією відбувається на кількох рівнях — емоційному, інформаційному та соціальному.

На емоційному рівні сильна наративна оповідь викликає у слухачів відчуття відкриття: аудиторія реагує на контент, що здивував або змусив подивитись на знайоме ім'я по-новому. Публікації в Instagram, що поєднують архівний образ із аналітичним коментарем, аудиторія не просто переглядає — вона зберігає і поширює їх, перетворюючи на символ культурної приналежності.

На інформаційному рівні слухачі беруть участь у дискусіях, ставлять запитання, діляться власними асоціаціями. Такі взаємодії свідчать про те, що контент проєкту стимулює культурний діалог, а не просто передає інформацію.

На соціальному рівні проєкт поступово стає майданчиком для формування спільноти. Репости в сторіс, відзначення друзів під дописами, коментарі — усе це створює ефект органічного мережевого поширення, де кожен підписник виступає також співтворцем культурного наративу.

Реальні показники та перспективи розширення

Реальні показники проєкту підтверджують правильність обраного підходу: Instagram-сторінка [@beyond_the_square](#) за перші місяці роботи набрала 111 підписників із загальним охопленням 5,1 тисячі переглядів за останні 30 днів при виключно органічному зростанні без платного просування.

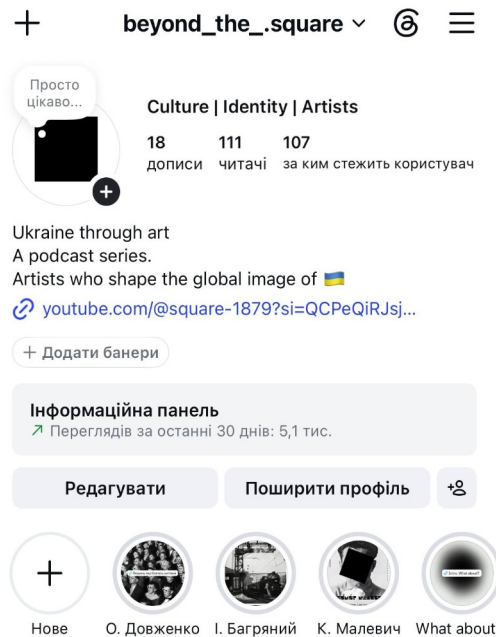

Рис. 2.5. Охоплення Instagram-сторінки [@beyond_the_square](#)

Можливості подальшого розширення аудиторії проєкту пов'язані з кількома напрямками розвитку. У короткостроковій перспективі зростання аудиторії забезпечуватиметься регулярною публікацією нових епізодів, кожен з яких знайомитиме слухачів з новою постаттю та залучатиме нові аудиторні сегменти. У середньостроковій перспективі важливим кроком стане поширення проєкту на платформах Spotify та Apple Podcasts, що сприятиме його доступності для міжнародної аудиторії. У довгостроковій перспективі розвитку проєкту сприятиме співпраця з культурними та освітніми інституціями, яка дозволить посилити його присутність у професійному середовищі, підвищити впізнаваність і залучити нових слухачів.

Таким чином, Beyond the Square не лише відповідає актуальним запитам аудиторії на глибокий культурний контент, а й створює простір для взаємодії та

спільного відкриття українського мистецтва у світовому контексті. Завдяки поєднанню наративної глибини, документальної достовірності та двомовності, проєкт формує активну спільноту навколо культурної репрезентації України у глобальному медіапросторі.

РОЗДІЛ 3

ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ

Реалізація медіапроєкту *Beyond the Square* потребувала комплексного технічного супроводу — від запису та монтажу аудіоконтенту до створення візуальної айдентики та побудови ефективної присутності на двох цифрових платформах одночасно. В умовах зростаючої конкуренції у сфері культурного контенту якість технічного виконання є не менш важливою, ніж якість змісту: саме звук, візуал та зручність споживання визначають, чи залишиться слухач з проєктом після першого контакту.

Для розміщення подкастів було створено YouTube-канал @square-1879, що є основною платформою публікації повних випусків. Паралельно функціонує бізнес-акаунт в Instagram @beyond_the_square, що дозволяє відстежувати ключові метрики сторінки — охоплення, залучення аудиторії, демографію підписників та ефективність публікацій різних форматів. Аналітичні дані обох платформ стали основою для побудови системної контентної стратегії та коригування підходів до просування.

Назва профілю @beyond_the_square є прямим відсиланням до концепції проєкту і водночас виконує практичну функцію: вона легко читається, запам'ятовується та однозначно асоціюється з головним меседжем — вийти за межі усталених культурних наративів і побачити українське коріння відомих імен. Логотип проєкту побудований навколо геометричного образу квадрата і отримує додаткову впізнаваність завдяки культурній асоціації з «Чорним квадратом» Казимира Малевича — одним із найвідоміших творів світового авангарду і водночас героєм першого епізоду серії. Ця асоціація працює на двох рівнях одночасно: для широкої аудиторії квадрат є універсально впізнаваним символом, а для тих, хто знайомий з концепцією проєкту, він стає прямим відсиланням до українського коріння Малевича та центральної ідеї *Beyond the Square*. Логотип витриманий у чорно-білій палітрі і однаково добре читається

як у великому форматі обкладинки YouTube, так і в мініатюрному форматі аватара Instagram.

Аудіотехніка та програмне забезпечення для запису і монтажу подкасту

Запис голосового контенту здійснюється за допомогою петличного мікрофона, підключеного безпосередньо до пристрою запису. Петличний мікрофон забезпечує близький захват звуку, мінімізує фоновий шум та дозволяє отримати чистий голосовий запис без студійного обладнання.

Монтаж аудіоконтенту здійснюється у мобільному додатку InShot — багатофункціональному редакторі відео та аудіо, що дозволяє обрізати записи, з'єднувати окремі фрагменти, регулювати рівні гучності та додавати музичний супровід. InShot підтримує роботу з кількома аудіодоріжками одночасно, що є необхідною умовою для монтажу наративного подкасту — поєднання голосу, музичних переходів та фонового музичного супроводу. Музичний супровід підбирається з бібліотек ліцензійно чистої музики у відкритому доступі та додається безпосередньо під час монтажу в InShot.

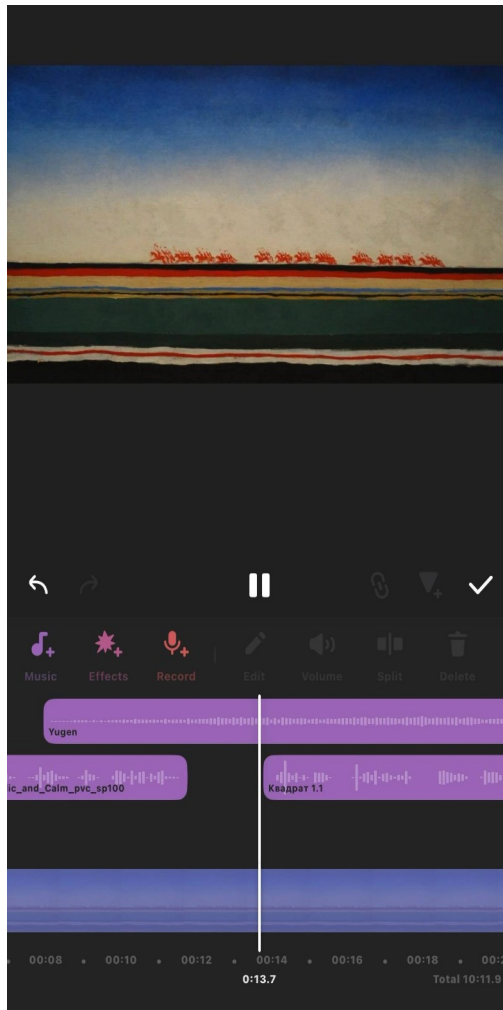

Рис. 3.1. Монтаж подкасту у додатку InShot

Інструменти для AI-реконструкцій голосів митців

Для створення AI-реконструкцій голосів митців використовується сервіс ElevenLabs — платформа синтезу мовлення на основі штучного інтелекту, що дозволяє генерувати реалістичне аудіо на основі текстових матеріалів. В межах проєкту Beyond the Square ElevenLabs використовується для озвучення фрагментів із автентичних текстів митців — щоденників, листів, публіцистики. Усі AI-реконструкції прозоро позначаються як художній інструмент інтерпретації і не претендують на автентичність — це прямо зазначається в інтро кожного епізоду.

Відеотехніка та програмне забезпечення для монтажу рілс

Оскільки Beyond the Square є передусім аудіопроектом, відеоконтент у проєкті представлений форматом рілс — коротких відеофрагментів із

найсильнішими моментами подкасту, що публікуються в Instagram як тизери повних випусків. Відеомонтаж ріле здійснюється також у додатку InShot, що дозволяє монтувати короткі вертикальні відео, додавати субтитри, музичний супровід та текстові вставки у форматі, оптимізованому для Instagram.

Фототехніка та програмне забезпечення для створення візуального контенту

Візуальний контент Instagram-сторінки базується переважно на архівних фотографіях та репродукціях творів митців, що знаходяться у відкритому доступі.

Основним інструментом для створення всього візуального контенту є сервіс Canva — хмарний графічний редактор, доступний як у браузерній, так і в мобільній версії. Canva використовується для розробки публікацій усіх форматів: інформаційних постів, архівних публікацій з коментарем, цитатних карток, обкладинок для Highlights та обкладинок епізодів для YouTube. Ключовою перевагою Canva є можливість зберігати брендові елементи — кольорову палітру, шрифти та логотип — у єдиній системі шаблонів, що забезпечує візуальну цілісність стрічки та відповідність єдиному стилю проекту при створенні кожної нової публікації.

Інструменти управління платформами

Для моніторингу ефективності проекту використовуються вбудовані аналітичні інструменти обох платформ. YouTube Analytics надає статистику переглядів, часу перегляду та географії аудиторії. Instagram Insights забезпечує аналіз охоплення, залученості та демографічних характеристик аудиторії, що дозволяє відстежувати динаміку зростання та ефективність окремих форматів контенту.

Таким чином, технічне та програмне забезпечення медіапроекту Beyond the Square є збалансованим поєднанням сучасних інструментів запису, монтажу, дизайну та аналітики, що забезпечує необхідний рівень якості для публікації на міжнародних платформах.

Водночас розвиток проекту супроводжується певними викликами:

- збереження якості аудіоконтенту та візуальної цілісності в умовах зростання обсягу серії та розширення кількості платформ публікації;
- адаптація до змін алгоритмів YouTube та Instagram, що вимагає постійного моніторингу аналітики та гнучкого коригування контентної стратегії;
- необхідність забезпечення якісної двомовної локалізації контенту — субтитрів, описів та публікацій — без втрати змістової та емоційної точності оригінального тексту;
- технічне розширення проекту у напрямі стримінгових платформ потребуватиме освоєння нових інструментів дистрибуції, зокрема агрегаторів подкастів — Anchor або Buzzsprout.

Таким чином, Beyond the Square має необхідне технічне підґрунтя для стійкого розвитку як сучасного авторського медіапроекту у сфері культурної журналістики. Послідовне вдосконалення технічних інструментів, розширення присутності на нових платформах та системний підхід до аналітики забезпечать ефективне просування українського культурного наративу на міжнародній арені.

ВИСНОВКИ

Кваліфікаційна бакалаврська робота була присвячена дослідженню формування образу України у світовому медіапросторі через постаті українських митців та створенню авторського медіапроєкту *Beyond the Square*. Головною метою дослідження стало вивчення механізмів культурної репрезентації України у світі та реалізація серії наративних подкастів як інструменту популяризації української культури серед української та міжнародної аудиторії. У ході роботи було досягнуто поставлену мету та виконано всі визначені завдання, що підтверджує актуальність обраної теми в контексті сучасних медіа та культурної комунікації.

У процесі дослідження було проаналізовано теоретичні підходи до розуміння культурної репрезентації, міжнародного образу держави та ролі культури у формуванні суспільних уявлень про країну. Розглянуто особливості наративної журналістики та подкасту як форматів культурної комунікації, здатних поєднувати фактологічну достовірність, аналітичну глибину та емоційне залучення аудиторії. Це дозволило сформувати теоретичну основу для реалізації авторського медіапроєкту.

Окрему увагу було приділено дослідженню явища культурного привласнення та його впливу на міжнародне сприйняття українських митців. Проведений аналіз підтвердив, що значна частина української культурної спадщини тривалий час представлялася через чужі культурні наративи, що вплинуло на формування образу України у світі. Дослідження показало, що повернення українських митців у власний культурний контекст є важливим елементом переосмислення культурної пам'яті та формування більш цілісного міжнародного образу держави.

У межах роботи було проаналізовано особливості цільової аудиторії проєкту та визначено найбільш ефективні формати поширення культурного

контенту в цифровому середовищі. Встановлено, що сучасна аудиторія зацікавлена у змістовних, але доступних формах подачі інформації, які поєднують історичний контекст, аналітику та елементи storytelling. Саме тому основним форматом проєкту було обрано наративний подкаст із супровідною присутністю в соціальних мережах.

Практичним результатом дослідження стало створення медіапроєкту *Beyond the Square* — серії наративних подкастів про українських митців, які формували та продовжують формувати образ України у світі. Проєкт отримав власну концепцію, візуальну айдентику та систему контенту, що поєднує авторську оповідь, історичний контекст, аналітичні елементи та сучасні цифрові інструменти. Особливістю проєкту стало використання двомовного підходу та AI-реконструкцій голосів митців як додаткового інструменту занурення слухача в історію.

У підрозділі, присвяченому перспективам розвитку, було встановлено, що проєкт має потенціал для подальшого розширення через створення нових епізодів, вихід на стримінгові платформи, співпрацю з культурними інституціями та залучення міжнародної аудиторії. Формат наративного подкасту створює можливості для подальшої популяризації української культури та її представлення в глобальному медіапросторі.

Отже, результати дослідження підтверджують, що сучасні цифрові медіа можуть бути ефективним інструментом популяризації української культури та формування образу України у світі. Проєкт *Beyond the Square* демонструє, що через історії митців, їхній внесок у світове мистецтво та переосмислення їхнього культурного контексту можливо не лише зберігати культурну пам'ять, а й робити її зрозумілою та актуальною для сучасної аудиторії. Саме в цьому полягає потенціал наративного подкасту як формату культурної комунікації та його значення для популяризації української культури в міжнародному середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bhabha H. K. *The Location of Culture*. London: Routledge, 1994. 285 p.
2. Beyond the Square. Інтро подкасту. 2024. URL: <https://www.youtube.com/@square-1879> (дата звернення: 11.04.2026).
3. Decolonising culture: Ukrainian artists, banned and stolen by Russia / Ukrainer. 2025. URL: <https://www.ukrainer.net/en/decolonising-culture/> (дата звернення: 11.04.2026).
4. Demchuk S., Levchenko I. *Decolonizing Ukrainian Art History / Nationalities Papers*. 2024. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/nationalities-papers/article/decolonizing-ukrainian-art-history/BADB72BD0A63CAC47C9AA59FCF7ED167> (дата звернення: 11.04.2026).
5. Dovzhenko Film Studio — the Main Filmmaking Hub of Ukraine / *The Gaze*. 2024. URL: <https://thegaze.media/news/dovzhenko-film-studio-the-main-filmmaking-hub-of-ukraine> (дата звернення: 15.04.2026).
6. Hall S. *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices*. London: Sage Publications, 1997. 400 p.
7. Hall S. *The Work of Representation. Representation: Cultural Representations and Signifying Practices* / ed. by S. Hall. London: Sage Publications, 1997. P. 13–74.
8. Insult to injury: Russia's cultural appropriation of Ukrainian artists / EUvsDisinfo. 2025. URL: <https://euvsdisinfo.eu/insult-to-injury-russias-cultural-appropriation-of-ukrainian-artists/> (дата звернення: 22.04.2026).
9. Lindgren M. *Personal narrative journalism and podcasting / Radio Journal*. 2016. Vol. 14. № 1. P. 23–41. URL: <https://research.monash.edu/en/publications/personal-narrative-journalism-and-podcasting/> (дата звернення: 22.04.2026).
10. Major museums around the world are quietly recategorizing works from Russian to Ukrainian / CNN. 2023. URL: <https://www.cnn.com/style/article/ukrainian-art-reclassification> (дата звернення: 22.04.2026).

11. Met Museum reclassifies three painters formerly labeled Russians as Ukrainians / ARTnews. 2023. URL: <https://www.artnews.com/art-news/news/met-museum-relabels-ukrainian-artists-arkhyp-kuindzhi-ilya-repin-1234657129/> (дата звернення: 25.04.2026).
12. Nieman Storyboard. Subjectivity, hugs and craft: Podcasting as extreme narrative journalism. 2019. URL: <https://niemanstoryboard.org/2019/10/08/subjectivity-hugs-and-craft-podcasting-as-extreme-narrative-journalism/> (дата звернення: 25.04.2026).
13. Nieman Storyboard. What's in a name? When it comes to podcasting, it can be confusing. 2023. URL: <https://niemanstoryboard.org/2023/04/14/podcasting-serial-narratives-public-radio-serial/> (дата звернення: 01.05.2026).
14. Nye J. Soft Power: The Means to Success in World Politics. New York: PublicAffairs, 2004. 192 p.
15. Square / Collins English Dictionary. URL: <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/square> (дата звернення: 05.05.2026).
16. Square / Etymology Online Dictionary. URL: <https://www.etymonline.com/word/square> (дата звернення: 05.05.2026).
17. Square / Merriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/square> (дата звернення: 05.05.2026).
18. Stedelijk Museum reclassified Kazimir Malevich as Ukrainian / Widewalls. 2023. URL: <https://www.widewalls.ch/news-feed/stedelijk-kazimir-malevich-ukrainian> (дата звернення: 10.05.2026).
19. Safori A. The role of podcasts in shaping cultural awareness among the Jordanian public / Frontiers in Communication. 2025. Vol. 10. URL: <https://www.frontiersin.org/journals/communication/articles/10.3389/fcomm.2025.1595098/full> (дата звернення: 10.05.2026).
20. Van Krieken K., Sanders J. What is narrative journalism? A systematic review and an empirical agenda / Journalism. 2021. Vol. 22. № 4. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/1464884919862056> (дата звернення: 10.05.2026).

21. Wolfe T., Johnson E. W. *The New Journalism*. New York: Harper & Row, 1973.
394 p.

ДОКУМЕНТАЦІЯ

Сценарії подкасту «Beyond the Square» (приклад):

Епізод 2. Іван Багряний. Голос, якого не мали права чути

—

«Уявіть: вам потрібно довести, що ви існуєте. Що ваша країна існує. Що те, що з вами зробили — це злочин, а не норма. І єдине, що у вас є — це слова».

Це — Beyond the Square. Подкаст про те, як українські митці формують образ України у світі.

Другий епізод — про людину, яка втекла з гулагу, була номінована на Нобелівську премію та чиєю книгою зацікавився Голлівуд. До речі, написав він її за 14 днів. І ця книга розійшлася мільйонним тиражем різними мовами.

Іван Багряний. Письменник, публіцист, людина, яка першою художньо задокументувала злочини сталінізму для світу — і зробила це від імені України.

БЛОК 1. ОСОБИСТА ХРОНІКА

Іван Павлович Лозов'яга — справжнє прізвище. Народився 1906 року в селі Куземин на Полтавщині, в родині робітника-муляра. Художньо-керамічна школа, потім Київський художній інститут. Писав вірші, редагував газети, вчителював.

Між рядками його публікацій у журналах «Глобус», «Червоний шлях», «Плужанин» читалося те, чого система не пробачала: власна думка, національна свідомість. Він товаришував із Хвильовим, Кулішем, Остапом Вишнею — цвітом українського «Розстріляного відродження». Входив до

літературної організації МАРС разом із Підмогильним, Плужником, Косинкою — більшість із них буде знищена.

У 1932 році — арешт. Потім заслання на Далекий Схід. Потім втеча. Потім — новий арешт, тортури.

Письменник згадує свої дитячі роки і життя на пасіці у діда, який був 92-річним старцем, калікою, але розводив бджіл, любив онуків і багато з ними спілкувався. Діти обожнювали дідуся, його старість і мудрість. Аж ось на пасіку увірвалися якісь люди, які брудно лаялися, тримали зброю у руках. Ці люди на очах у малих дітей замордували діда і дядька Івана Багряного: *«Замучили вони мого діда за те, що він був заможний український селянин... й був проти "комуни"...»* Другий дядько письменника був засланий на Соловки, де загинув. *«Пізніше тими самим шляхами пішов і я, і вся моя родина...»* — гірко підсумовує Іван Багряний.

Це не метафори. Це — його особиста хроніка геноциду. І саме з неї він потім зробить зброю.

БЛОК 2. «ТИГРОЛОВИ» — УКРАЇНА ЯК БЕСТСЕЛЕР

Роман написаний за 14 днів. Це не легенда — це факт. 1943 рік, конспіративна квартира у Моршині. Навколо — окупація. Він сів і написав.

Одразу отримав першу премію на літературному конкурсі у Львові. А потім — пішов у світ. «Тигролови» вийшли англійською в США, Англії, Канаді. Були перекладені голландською, німецькою, данською мовами. Загальний наклад іноземними мовами перевищив мільйон примірників — американські критики зарахували роман до категорії бестселерів. Ним зацікавився навіть Голлівуд.

Літературознавець Юрій Лавріненко 1963 року написав: щедра і прихильна критика в англосакській і німецькій пресі свідчить про те, що «Тигролови» стали новим — і саме українським — словом у пригодницькому жанрі світової літератури.

Григорій Многогрішний — ув'язнений у потязі НКВС, який мчить до Сибіру. Він стрибає з вагона на ходу. В тайзі знаходить родину українців — Сірків, нащадків козаків, розкуркулених і вигнаних на Далекий Схід. За ним полює майор НКВС Медвин. Але Многогрішний перемагає.

Звучить як пригодницький роман. Але в повоєнній Європі це читалося інакше. Два потяги в одному — один везе зеків у пекло, інший — партійну еліту на курорт. Це і є образ СРСР: два світи в одній державі.

[AI-РЕКОНСТРУКЦІЯ ГОЛОСУ — художній інструмент на основі автентичних текстів автора, позначений як реконструкція]

«Уявіть: 1946 рік. Повоєнна Європа. Люди щойно пережили нацизм — і тепер читають книжку, де інша тоталітарна система зображена з такою ж ясністю. І головний герой цієї книжки — українець. Який перемагає. Який живий. Який не зламаний».

Багрянний, за словами сучасників, «здер з радянського раба шкуру зека і показав під нею незломлену, горду людину». Для повоєнної Європи це був гуманістичний меседж такої ж сили, як у Камю чи Сартра.

БЛОК 3. ПАМФЛЕТ — ПЕРША ДЕКЛАРАЦІЯ ПРАВ

1946 рік. У Європі — примусова репатріація. Тисячі колишніх радянських громадян — зеки, остарбайтери, полонені — ховаються під чужими

іменами і чужими національностями. Не сміють сказати, хто вони. Бо повернення — це катування або смерть.

Саме тоді Багрянний пише памфлет. «Чому я не хочу вертатись до СРСР?»

«Я не тільки не є злочинцем супроти своєї Вітчизни, а, навпаки, я витерпів за неї третину свого життя по радянських тюрмах і концтаборах ще до війни. Вона мені сниться щочас — і все ж я не хочу вертатись. Чому? Бо там більшовизм».

Памфлет перекладають англійською, іспанською, італійською мовами. Кожен остарбайтер читає його і — за словами сучасників — «пригортає до грудей і показує чужинцям як посвідку своєї особистості».

Текст — як посвідка. Як документ, що доводить: ти є. Твоя країна є. І те, що з тобою зробили — злочин. Він пояснює Голодомор. Розкуркулення. Знищення інтелігенції. Називає радянську систему «червоним московським фашизмом» — у 1946 році, коли СРСР іще вважався союзником.

У романі «Сад Гетсиманський» — значною мірою автобіографічному — він свідомо вписував справжні прізвища працівників НКВД і жертв. Щоб світ знав «державних тигроловів» в обличчя. Щоб жертви не залишились безіменними. Владімір Винниченко назвав цей роман «великим, вопіючим і страшним документом». Французькі критики, члени Академії Гонкурів, давали йому рецензії на сторінках «Ле Фігаро літтерер».

БЛОК 4. ГОЛОС, ЩО ВИПЕРЕДИВ ЧАС

1963 рік. Чикаго. Філія організації ОДУМ розпочинає кампанію за висунення Івана Багряного на Нобелівську премію з літератури. Але він помирає 25 серпня того ж року — у санаторії у Шварцвальді, Німеччина.

Підірване тюрмами і засланням здоров'я. Нобелівського комітету він не дочекався.

1992 рік — вже незалежна Україна присудила йому Шевченківську премію. Посмертно.

Чи є «Тигролови» у шкільних програмах Британії або Франції поруч із «1984» Орвелла? Чи стоїть «Сад Гетсиманський» поруч із Солженіциним у бібліотеках, що формують уявлення про тоталітаризм? Відповідь — переважно ні. І це — наслідок десятиліть, коли українська перспектива була невидима навіть у розмові про злочини режиму, що знищував Україну в першу чергу.

Після 2022 року це починає змінюватись. Інтерес до «Тигроловів» зріс у країнах Балтії, Польщі, Чехії. З'являються нові переклади і перевидання. Але робота — тільки починається.

Іван Багряний вписав своє ім'я в історію як найвидатніший політичний речник першої еміграції з Радянського Союзу. Але ширша правда звучить так: він був голосом мільйонів, яких не чули — і зробив усе, щоб їх почули.

ФІНАЛ

Григорій Многогрішний стрибає з потяга — і в сотень інших в'язнів піднімається дух. З'являється надія. Не на порятунок — на те, що можна взагалі кинути виклик.

«Ліше вмирати біжучи, ніж жити гниючи», — пише Багряний.

Це не просто рядок із роману. Це — формула того, як він сам прожив своє життя. Тюрми, заслання, втечі, еміграція, хвороба. І при цьому — газета «Українські вісті», яку він заснував у Німеччині. Видавництво, що друкувало

заборонені в СРСР книжки. Памфлет, перекладений п'ятьма мовами. Роман, що розійшовся мільйоном примірників.

Він не мав держави. Не мав армії. Не мав дипломатії. Але мав слово — і знав, як ним користуватись.

Іван Багряний помер далеко від України. Похований у Новому Ульмі, Німеччина. Але те, що він зробив — залишилось. Залишилось у мільйоні примірників на чужих мовах. У французьких рецензіях. У посвідці, яку пригортали до грудей люди, що не могли назвати своє справжнє ім'я.

Він повернув їм ім'я. І разом з ним — Україну.

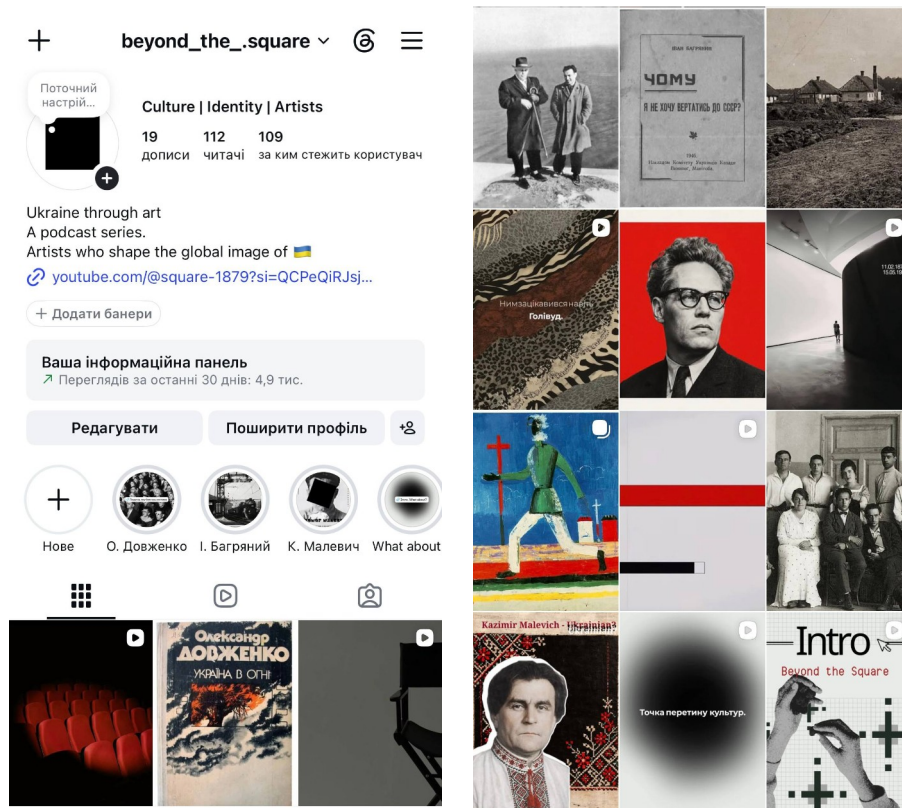
—

Це був другий епізод *Beyond the Square*. Наступного разу — ще одна українська історія, яку ви, можливо, ще не чули так.

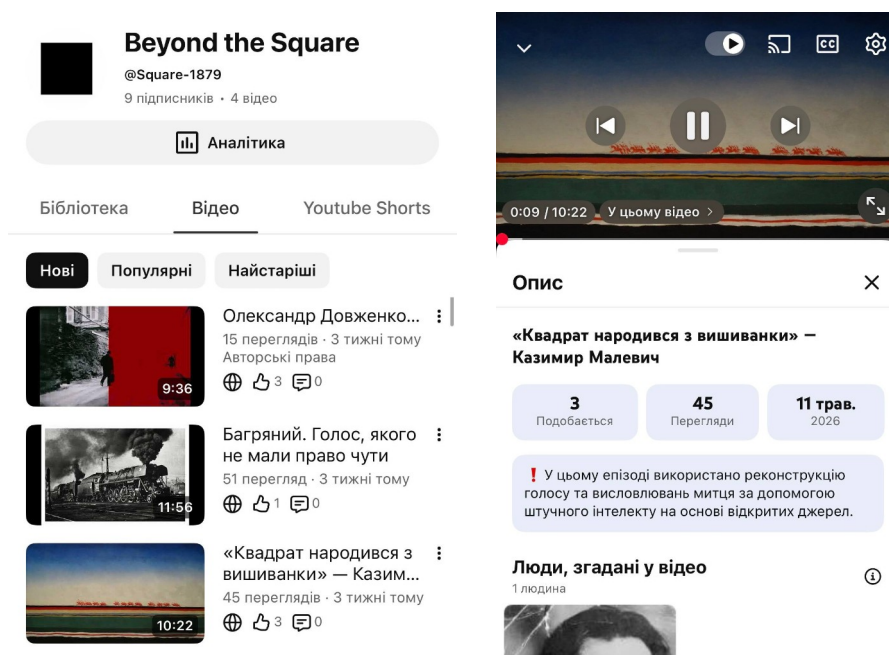
Дякую, що слухали.

ДОДАТКИ

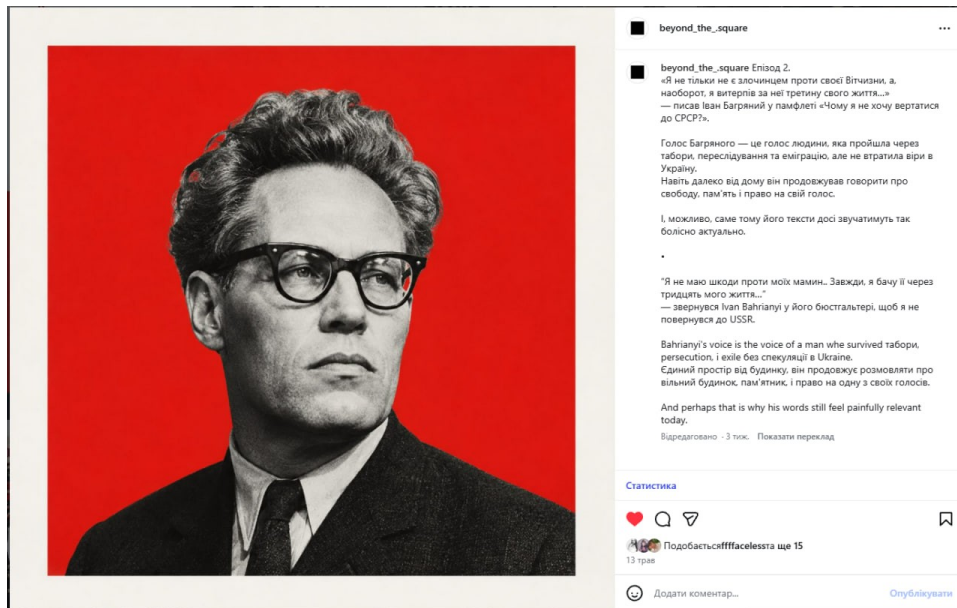
Додаток А. Сторінка в Інстаграм

Додаток Б. Сторінка на YouTube

Додаток В. Приклад допису в Інстаграм

АНОТАЦІЯ

Басаргіна С. А. Розроблення серії подкастів про образ України у світі в інтерпретації українських митців.

Ключові слова: культурна репрезентація, наративний подкаст, українські митці, м'яка сила, культурне привласнення, міжнародна журналістика.

Актуальність дослідження зумовлена системною проблемою культурної репрезентації України у глобальному медіапросторі: українські митці присутні у світовій культурі, однак їхня національна ідентичність тривалий час замовчувалась або свідомо переписувалась на користь інших культурних традицій. У межах бакалаврської роботи досліджено механізми формування образу України у світі через постаті митців та розроблено авторський медіапроект «Beyond the Square» — серію наративних подкастів як інструмент культурної комунікації з міжнародною аудиторією.

У роботі розглянуто теоретичні засади культурної репрезентації та м'якої сили, досліджено явище культурного привласнення та його вплив на міжнародне сприйняття українських митців. Проаналізовано жанрові особливості наративної журналістики та подкасту як формату культурної комунікації. Методологічну базу складають аналіз наукових та архівних джерел, історично-біографічний метод, контент-аналіз та моніторинг аналітики платформ.

Реалізований медіапроект є двомовним, орієнтованим одночасно на українську та міжнародну аудиторію. Кожен епізод серії побудований на авторській наративній оповіді без інтерв'ю, з використанням архівних матеріалів та AI-реконструкцій голосів митців на основі автентичних текстів, прозоро позначених як художній інструмент. Практична цінність роботи полягає у створенні моделі незалежного авторського медіапроекту, що поєднує

журналістську точність із сторітелінгом і слугує інструментом відновлення справедливої культурної репрезентації України у світі.

Basarhina S. A. Development of a podcast series on Ukraine's image in the world through the interpretation of Ukrainian artists.

Keywords: cultural representation, narrative podcast, Ukrainian artists, soft power, cultural appropriation, international journalism.

The relevance of the research stems from a systemic problem of Ukraine's cultural representation in the global media space: Ukrainian artists are present in world culture, yet their national identity has long been suppressed or deliberately reattributed to other cultural traditions. This bachelor's thesis examines the mechanisms through which Ukraine's image is shaped in the world through the figures of artists, and presents the author's media project "Beyond the Square" — a series of narrative podcasts as an instrument of cultural communication with international audiences.

The thesis explores theoretical foundations of cultural representation and soft power, investigates the phenomenon of cultural appropriation and its impact on the international perception of Ukrainian artists, and analyses the genre characteristics of narrative journalism and the podcast as a format of cultural communication. The methodological framework includes analysis of academic and archival sources, biographical-historical method, content analysis, and platform analytics monitoring.

The implemented media project is bilingual, targeting both Ukrainian and international audiences. Each episode is built on author's narrative without interviews, drawing on archival materials and AI voice reconstructions based on authentic texts — transparently labelled as an artistic tool. The practical value of the thesis lies in creating a model for an independent authorial media project that

combines journalistic rigour with storytelling and serves as an instrument for restoring fair cultural representation of Ukraine in the world.